

Personne ne devrait être assis seul

Par Gerrit W. Gong
du Collège des douze apôtres

Ніхто не має сидіти самотньо

Старійшина Герріт У. Гонг
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Conférence générale d'octobre 2025

Vivre l'Évangile de Jésus-Christ, c'est aussi accueillir tout le monde dans son Église rétablie.

Жити за євангелією Ісуса Христа також означає бути гостинними до всіх людей у Його відновленій Церкві.

I.

Depuis 50 ans, j'étudie la culture, y compris la culture de l'Évangile. J'ai commencé par les biscuits chinois (fortune cookies).

Dans le quartier chinois de San Francisco, les dîners de la famille Gong se terminaient par un biscuit chinois et une citation pleine de sagesse, comme, par exemple : « Un voyage de mille lieues commence toujours par un premier pas. »

Quand j'étais jeune adulte, je faisais des biscuits chinois. Muni de gants blancs en coton, je pliais et façonnais ces biscuits ronds tout juste sortis du four.

À ma grande surprise, j'ai appris qu'à l'origine, les biscuits chinois ne faisaient pas partie de la culture chinoise. Pour différencier les cultures chinoise, américaine et européenne en matière de biscuits chinois, j'ai recherché ces derniers sur plusieurs continents, comme on procéderait pour localiser un incendie de forêt. Les restaurants chinois de San Francisco, Los Angeles et New York servent des biscuits chinois, mais ce ne sont pas ceux que l'on trouve à Pékin, Londres ou Sydney. Seuls les Américains fêtent la journée nationale du biscuit chinois. Seules les publicités chinoises proposent des « biscuits chinois américains authentiques ».

Les biscuits chinois sont un exemple simple et amusant. Mais le même principe de com-

I.

Протягом 50 років я вивчав культуру, зокрема євангельську культуру. Все розпочалося з печива з передбаченнями.

Сімейні обіди у китайському кварталі в Сан-Франциско завершувалися для сім'ї Гонг печивом з передбаченням і мудрим висловлюванням на кшталт "Подорож у тисячу миль починається з одного кроку".

Ще юнаком я виготовляв печиво з передбаченнями. Вдягнувши білі бавовняні рукавички, я згинав кругле печиво, гаряче, прямо з печі, і придавав йому потрібну форму.

На свій подив я дізнався, що традиція виготовлення печива з передбаченнями раніше не була частиною китайської культури. Щоб розрізнити китайську, американську та європейську культуру виготовлення цього печива, я шукав інформацію про нього на кількох континентах — так само, як спостерігають з кількох місць, щоб вирахувати, де вирує лісова пожежа. У меню китайських ресторанів у Сан-Франциско, Лос-Анджелесі та Нью-Йорку є печиво з передбаченнями, але не таке, як в Пекіні, Лондоні чи Сіднеї. Тільки американці відзначають Національний день печива з передбаченнями. Тільки в китайській рекламі пропонується "Автентичне американське печиво з передбаченнями".

Печиво з передбаченнями — це забавний, простий приклад. Але той же принцип по-

paraison des pratiques dans différents contextes culturels nous permet de distinguer la culture de l'Évangile. Et maintenant, le Seigneur nous donne de nouvelles occasions d'apprendre la culture de l'Évangile à mesure que les prophéties liées aux allégories du Livre de Mormon et aux paraboles du Nouveau Testament s'accomplissent.

II.

Partout, les gens se déplacent. Les Nations Unies recensent 281 millions de migrants internationaux. Ce nombre représente 128 millions de personnes de plus qu'en 1990 et trois fois plus que les estimations de 1970. Un nombre record de convertis rejoignent l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours partout dans le monde. Chaque jour de sabbat, des membres et des amis de l'Église originaires de 195 pays et territoires se réunissent dans 31 916 assemblées de l'Église, et parlent 125 langues différentes.

Récemment, en Albanie, en Macédoine du Nord, au Kosovo, en Suisse et en Allemagne, j'ai vu de nouveaux membres accomplir l'allégorie de l'olivier du Livre de Mormon. Dans Jacob 5, le Seigneur de la vigne et ses serviteurs fortifient les racines et les branches de l'olivier en rassemblant et en greffant ensemble celles provenant de divers endroits. Aujourd'hui, les enfants de Dieu se rassemblent en Jésus-Christ ; le Seigneur nous offre un moyen naturel remarquable d'étendre la plénitude de son Évangile rétabli.

Pour nous préparer au royaume des cieux, Jésus raconte les paraboles des conviés et du festin de noces. Dans ces paraboles, les invités présentent des excuses pour ne pas venir. Le maître demande alors à ses serviteurs d'aller « promptement dans les places et dans les rues de la ville » et d'amener « les pauvres, les estropiés, les aveugles et les boiteux ». Spirituellement, cela nous représente tous.

Les Écritures déclarent :

« Toutes les nations sont invitées » à « un souper de la maison du Seigneur ».

« Préparez le chemin du Seigneur [...] pour que son royaume aille de l'avant sur la terre, pour que les habitants de la terre le reçoivent et soient

réunis par les traditions, qui sont dans différents contextes culturels, peuvent nous aider à distinguer la culture de l'Évangile. Et maintenant, le Seigneur nous donne de nouvelles occasions d'apprendre la culture de l'Évangile à mesure que les prophéties liées aux allégories du Livre de Mormon et aux paraboles du Nouveau Testament s'accomplissent.

II.

Povсюди відбувається міграція. Організація Об'єднаних Націй повідомляє, що до інших країн мігрували 281 мільйон людей. Це приблизно на 128 мільйонів більше, ніж у 1990 році, і в понад три рази більше, ніж у 1970 році. Повсюди набагато більше людей, ніж будь-коли раніше, знаходять Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів і стають на-верненими. Кожного Суботнього дня члени і друзі Церкви зі 195 країн та міжнародних територій збираються у 31 916 церковних громадах. Ми говоримо 125 мовами.

Недавно, перебуваючи в Албанії, Північній Македонії, Косово, Швейцарії та Німеччині, я бачив, як нові члени Церкви виповнюють сказане в алегорії про оливкове дерево, наведений у Книзі Мормона. У 5-му розділі книги Яковарозповідається, що хазяїн виноградника і його слуги зміцнюють і коріння, і віти оливкового дерева, збираючи разом ті віти, що були у різних частинах виноградника, і прищеплюючи їх. Сьогодні відбувається збирання і об'єднання Божих дітей в Ісусі Христі; Господь надає чудові природні засоби, щоб розширити повноту нашого сприйняття Його відновленої євангелії.

Підготовлюючи нас до входження у небесне царство, Ісус розповів притчі про багату вечерю і весільний бенкет. У цих притчах запрошені гості називають причини, з яких вони не зможуть прийти. Господар наказує своїм слугам « пі[т]и швидко на вулиці та на завулки міські » і « на дороги й на загоро-ди », щоб « силу[вати] прийти » вбогих, калік, кривих і сліпих. У духовному сенсі, це кожен з нас.

У Писаннях сказано:

« Всі народи буде запрошено » на « вечерю дома Господа ».

« Готуйте путь Господу... щоб Його царство могло йти по землі, щоб жителі її могли сприймати його і бути готовими до днів

préparés pour les jours à venir. »

De nos jours, les personnes invitées au souper du Seigneur viennent de tous les horizons et de toutes les cultures. Nous faisons en sorte que nos assemblées reflètent nos collectivités, qu'elles soient régionales ou internationales, jeunes ou âgées, riches ou pauvres.

En tant que chef des douze apôtres, Pierre a vu le ciel s'ouvrir et a eu la vision d'une « grande nappe, attachée par les quatre coins [...] où se trouvaient [toutes] les créatures de la terre ». Pierre a enseigné : « En vérité, je reconnais que Dieu ne fait point acception de personnes. [...] En toute nation celui qui craint [le Seigneur] et qui pratique la justice lui est agréable. »

À travers la parabole du bon Samaritain, Jésus nous invite à nous rapprocher les uns des autres et de lui dans son auberge, à savoir son Église. Il nous invite à être de bons voisins. Le bon Samaritain promet de revenir et de récompenser ceux qui prennent soin des personnes hébergées dans son auberge. Vivre l'Évangile de Jésus-Christ c'est aussi faire de la place pour tous dans son Église rétablie.

Faire « de la place dans l'hôtellerie » (ou l'auberge dans notre cas) signifie que « personne ne devrait être assis seul ». Lorsque vous venez à l'église et que vous voyez quelqu'un assis seul, je vous invite à le saluer et à vous asseoir à ses côtés. Il se peut que cela ne fasse pas partie de vos habitudes. Cette personne peut avoir une apparence ou une façon de parler différentes des vôtres. Mais, comme le dirait un biscuit chinois : « Un voyage d'amitié et d'amour au sein de l'Évangile commence par un premier 'bonjour' et par s'asseoir à côté de quelqu'un. »

« Personne ne devrait être assis seul » signifie également que personne ne doit être seul émotionnellement ou spirituellement. Je suis allé avec un père au cœur brisé rendre visite à son fils. Des années plus tôt, le fils était ravi à l'idée de devenir diacre. À cette occasion, sa famille lui avait acheté sa première paire de chaussures neuves.

Mais à l'église, les diacres se sont moqués de lui. Ses chaussures étaient neuves, mais pas à la mode. Gêné et blessé, le jeune diacre a déclaré qu'il n'irait plus jamais à l'église. J'ai toujours le cœur brisé pour lui et sa famille.

Sur les routes poussiéreuses menant à Jéricho, chacun d'entre nous a été ridiculisé,

прийдешніх”.

У наш час ті, кого запрошено на вечерю Господню, походять з усіх місць і культур. Старі й молоді, багаті й бідні, на місцевому рівні й по всьому світу, ми привносимо в наші церковні громади схожість з нашими територіальними громадами.

Як старший апостол, Петро побачив у видінні небо відкрите, і “простиало велике... за чотири кінці прив'язан[е, в якому] знаходились... всілякі [звірі]”. Він навчав: “Пізнаю я поправді, що “не дивиться Бог на обличчя... В кожному народі приємний [Господу той], хто боїться Його й чинить правду”.

У притчі про доброго самарянина Ісус запрошує нас прийти одне до одного і до Нього у Його гостиницю — Його Церкву. Він закликає нас з добротою ставитися до ближніх. Добрий самарянин обіцяє повернутися і відшкодувати витрати за опіку над тими, хто в Його гостиниці. Жити за євангелією Ісуса Христа також означає бути гостинними до всіх людей у Його відновленій Церкві.

Діяти в душі “знайдеться місце для всіх” також означає “ніхто не має сидіти самотньо”. Коли ви приходите до церкви і бачите, як хтось сидить самотньо, чи не могли б ви привітатися з цією людиною і сісти поруч? Можливо, у вас немає такого звичаю. Ця людина може виглядати чи говорити інакше, ніж ви. І, звісно, як могло би бути сказано у печиві з передбаченням: “Тривала євангельська дружба і любов починаються тоді, коли вперше кажуть “Привіт” і ніхто не сидить самотньо”.

Слова “ніхто не має сидіти самотньо” також означають, що ніхто не має бути самотнім в емоційному чи духовному сенсі. Якимось разом з одним дуже засмученим батьком пішли відвідати його сина. Кілька років тому цей син дуже радів, що стане новим дияконом. З цієї нагоди його рідні купили йому першу в його житті пару нових черевиків.

Але у церкві диякони посміялися з нього. Його черевики були новими, але не модними. Збентежений і ображений, цей юний диякон сказав, що більше ніколи не піде до церкви. Моє серце й досі тужить через нього і його сім'ю.

На курних дорогах до Єрихона з кожного з нас сміялися, ми були збентежені й обра-

humilié et blessé, peut-être méprisé ou maltraité. Et, à des degrés divers d'intention, chacun d'entre nous a également ignoré, n'a pas vu ou entendu, voire délibérément blessé quelqu'un d'autre. C'est justement parce que nous avons été blessés et que nous avons blessé autrui que Jésus-Christ nous amène tous à son auberge. Dans son Église, et grâce à ses ordonnances et ses alliances, nous nous rapprochons les uns des autres et de Jésus-Christ. Nous aimons et sommes aimés, nous servons et sommes servis, nous pardonnons et sommes pardonnés. Souvenez-vous que « si grands soient nos maux [Jésus] peut les guérir ». Les fardeaux terrestres s'allègent. La joie de notre Sauveur est réelle.

Dans 1 Néphi 19, nous lisons : « Oui, [ils] foulent aux pieds jusqu'au Dieu d'Israël lui-même [...], ils le méprisent. [...] C'est pourquoi ils le flagellent, et il le souffre ; et ils le frappent, et il le souffre. Oui, ils crachent sur lui, et il le souffre. »

Mon ami, le professeur Terry Warner, dit que le Christ n'a pas été jugé, flagellé, frappé et que l'on ne lui a pas craché dessus de manière occasionnelle, uniquement pendant sa vie dans la condition mortelle. La manière dont nous nous traitons les uns les autres, en particulier les personnes qui ont faim, qui ont soif ou qui sont exclus, correspond à la manière dont nous le traitons lui.

Dans son Église rétablie, nous sommes tous meilleurs lorsque personne n'est assis seul. Ne nous contentons pas de faire des concessions ou de tolérer. Au contraire, accueillons, reconnaissons, aidons et aimons sincèrement chacun. Que chaque ami, chaque sœur et chaque frère ne soit pas un étranger ou une étrangère, mais de nouveau chez lui ou chez elle.

Aujourd'hui, beaucoup se sentent seuls et isolés. À cause des réseaux sociaux et de l'intelligence artificielle, nous sommes parfois en manque de proximité et de contact humain. Nous voulons entendre la voix de chacun. Nous voulons éprouver un sentiment d'appartenance authentique et ressentir de la gentillesse.

Il existe de nombreuses raisons pour lesquelles nous avons l'impression de ne pas être à notre place à l'église et, pour parler au sens figuré, d'être assis seuls. Nous nous préoccuons peut-être de notre accent, de nos vêtements ou de notre situation familiale. Il se peut que nous nous

жени, можливо, нас зневажали чи кривдили. І кожен з нас також свідомо чи несвідомо ігнорував, не бачив чи не чув інших, або, можливо, навмисно завдавав їм болю. І саме тому, що нас ображали і ми ображали інших, Ісус Христос веде нас усіх до Своєї гостиниці. У Його Церкві й завдяки Його обрядам і завітам ми приходимо одне до одного та до Ісуса Христа. Ми виявляємо і відчуваємо любов, служимо і приймаємо служіння, прощаємо і отримуємо прощення. Будь ласка, пам'ятайте, що « немає на землі горя такого, від якого небеса не могли би зцілити »; земні тягарі полегшуються — радість, яку дає наш Спаситель, є справжньою.

У 1 Нефій 19 ми читаємо: « Навіть Самого Бога Ізраїля топчуть люди ногами своїми... вони зневажають Його... Вони бичуватимуть Його, а Він витерпить це; і вони битимуть Його, а Він витерпить це. Так, вони плюватимуть на Нього, а Він витерпить це ».

Мій друг, професор Террі Уорнер, каже, що таке ставлення — осуджування, бичування, биття і плювання — не було чимось рідкісним, що мало місце лише за часів смертного життя Христа. У тому, як ми ставимося одне до одного, особливо до голодних, спражених, залишених самотніми, виявляється наше ставлення до Нього.

У Його відновленій Церкві усім нам краще, якщо ніхто не сидить самотньо. Ми маємо не лише знаходити людям місце чи толерантно ставитися до них. Щиро вітаймо їх, приділяймо їм увагу, служимо, любимо. Нехай кожен із друзів Церкви, кожна сестра, кожен брат не будуть чужими або прихоськами, але будуть дитиною вдома.

Сьогодні багато людей почуваються самотніми та ізольованими. Користуючись соціальними медіа і штучним інтелектом, ми можемо відчувати, що нам не вистачає близьких стосунків з людьми і фізичного до-тику. Ми хочемо чути голоси одне одного. Ми хочемо дійсно відчувати належність і щирі доброту.

Є багато причин, з яких ми можемо не почуватися своїми у церкві — тобто, образно кажучи, ми сидимо самотньо. Ми можемо непокоїтися через наш акцент, одяг, сімейні обставини. Можливо, ми відчуваємо свою невідповідність, роздратування через запах

sentions inadéquats, que nous sentions la cigarette, que nous aspirions à la pureté morale, que nous ayons rompu avec quelqu'un et que nous nous sentions blessés et gênés, ou que nous soyons préoccupés par telle ou telle règle de l'Église. Nous sommes peut-être célibataires, divorcés ou veufs. Nos enfants sont bruyants ou nous n'avons pas d'enfants. Nous n'avons pas fait de mission ou nous sommes rentrés prématurément. La liste est longue.

Mosiah 18:21 nous invite à nous lier les uns aux autres dans l'amour. Je nous invite à moins nous inquiéter, à moins juger, à être moins exigeants envers autrui et, lorsque cela est nécessaire, à être moins durs envers nous-mêmes. Nous ne bâtissons pas Sion en un jour. Mais chaque « bonjour », chaque geste chaleureux, nous rapproche de Sion. Faisons davantage confiance au Seigneur et choisissons joyeusement d'obéir à tous ses commandements.

III.

D'un point de vue doctrinal, dans le foyer de la foi et la communauté des saints, personne n'est assis seul grâce à l'alliance qui nous lie à Jésus-Christ.

Joseph Smith, le prophète, a enseigné : « C'est à nous qu'il appartient de voir la gloire des derniers jours, d'y participer et de la faire avancer. Cette gloire est 'la dispensation de la plénitude des temps', [...] où les saints de Dieu seront rassemblés de toutes les nations, familles et peuples. »

« [Dieu] ne fait rien qui ne soit pour le profit du monde [...] afin d'attirer tous les hommes [et femmes] à lui. [...] »

« Il les invite tous à venir à lui et à prendre part à sa bonté [...] et tous sont pareils pour Dieu. »

La conversion à Jésus-Christ exige que nous nous dépouillions de l'homme naturel et de la culture du monde. Comme l'a enseigné Dallin H. Oaks, nous devons renoncer à toute tradition et pratique culturelle contraire aux commandements de Dieu et devenir des saints des derniers jours. Il a dit : « Tous les membres de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours partagent une culture unique de l'Évangile, des valeurs, des espérances et des pratiques communes. » La culture de l'Évangile comprend la chasteté, l'assistance hebdomadaire à l'église et le fait de ne pas consommer d'alcool, de tabac, de thé, ni

сигаретного диму від чийогось одягу, пражнемо моральної чистоти, розірвали з кимось стосунки й відчуваємо образи і збентеження або занепокоєні через те чи інше положення політики Церкви. Ми можемо бути неодруженими, розлученими, овдовілими. Наші діти шумлять; у нас немає дітей. Ми не відслужили на місії або повернулися з неї передчасно. Цей список можна продовжити.

У Мосіа 18:21 нас запрошують скріпити свої серця в любові. Я запрошую нас менше хвилюватися, менше осуджувати, бути менш вимогливими до інших і, якщо потрібно, бути менш суворими до себе. Ми не розбудовуємо Сіон за один день. Але кожне слово "Привіт!", кожний привітний жест наближають створення Сіону. Більше довіряймо Господу і вибираймо радісно дотримуватися всіх Його заповідей.

III.

З доктринальної точки зору, у родині одновірних і товаристві святих ніхто не сидить самотньо завдяки завітній належності в Ісусі Христі.

Пророк Джозеф Сміт навчав: "[Ця справа] залишена нам, щоб ми брали участь в ній і допомагали просувати вперед славу останніх днів, "урядження виконання часів... коли святі Божі будуть зібрані з кожної нації, кожного коліна... [і] народу".

Бог "не робить нічого, крім того, що на благо світові... щоб повернути всіх [чоловіків та жінок] до Себе...

Він запрошує їх усіх прийти до Нього і скуштувати від Його доброти... і всі є однаково для Бога".

Нам, хто навернувся до Ісуса Христа, потрібно скинути з себе оболонку тілесної людини і полишити мирську культуру. Президент Даллін Х. Оукс навчає, що ми маємо відкинути всі традиції та культурні надбання, які суперечать заповідям Бога, і стати святими останніх днів. Він пояснює: "Існує неповторна євангельська культура, набір цінностей, вимог і правил, спільних для всіх членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів". Євангельська культура включає в себе цнотливість, щотижневе відвідування церкви, утримання від вживання алкоголю, тютюну,

de café. Elle comprend l'honnêteté et l'intégrité. Elle comprend la notion que nous progressons dans l'Église, sans monter ni descendre dans la hiérarchie.

J'apprends énormément des membres fidèles et de nos amis de tous les pays et de toutes les cultures. L'étude des Écritures dans plusieurs langues et du point de vue de différentes cultures approfondit ma compréhension de l'Évangile. Les différentes manifestations des vertus chrétiennes approfondissent mon amour et ma compréhension de mon Sauveur. Nous sommes tous bénis lorsque nous établissons notre identité culturelle, comme l'a enseigné le président Nelson, comme étant celle d'un enfant de Dieu, d'un enfant de l'alliance et d'un disciple de Jésus-Christ.

La paix de Jésus-Christ nous est destinée personnellement. Récemment, un jeune homme m'a demandé avec sincérité : « Frère Gong, puis-je encore aller aux cieux ? » Il se demandait s'il pourrait un jour être pardonné. Je lui ai demandé son nom, je l'ai écouté attentivement, je l'ai invité à parler à son évêque et je l'ai serré dans mes bras. Il est reparti avec de l'espoir en Jésus-Christ.

J'ai mentionné ce jeune homme dans un autre contexte. Plus tard, j'ai reçu une lettre anonyme qui commençait ainsi : « Frère Gong, ma femme et moi avons élevé neuf enfants [...] et avons fait deux missions. » Mais « j'ai toujours pensé que je n'irais pas au royaume céleste [...] parce que les péchés que j'ai commis dans ma jeunesse étaient très graves ! »

La lettre se poursuivait ainsi : « Frère Gong, lorsque vous avez raconté comment ce jeune homme avait retrouvé l'espoir d'être pardonné, j'ai été rempli de joie et j'ai compris que moi aussi je pouvais être pardonné. » La lettre se terminait ainsi : « Maintenant, je commence même à m'apprécier ! »

Notre sentiment d'appartenance grâce aux alliances s'approfondit à mesure que nous nous approchons les uns des autres et du Seigneur dans son auberge. Le Seigneur nous bénit tous lorsque personne n'est assis seul. Et qui sait ? La personne assise à côté de nous deviendra peut-être notre meilleur ami, comme le dirait un biscuit chinois. Je prie humblement que nous trouvions et fassions de la place pour le Seigneur, et les uns pour les autres, au souper de l'Agneau. Au nom sacré de Jésus-Christ. Amen.

чаю та кави. Вона включає в себе чесність і цілісність; розуміння, що ми просуваємося вперед, а не на вищі чи нижчі церковні посади.

У кожній країні я чогось навчаюсь від вірних членів Церкви та її друзів і ознайомлююсь з їхньою культурою. Вивчення Писань багатьма мовами і з перспектив, притаманних багатьом культурам, поглиблює розуміння євангелії. Завдяки різноманіттю мовних виразів, якими описуються Христові якості, моя любов до Спасителя і Його розуміння збільшуються. Усі ми благословенні, коли, визначаючи нашу культурну ідентичність, вважаємо себе дітям Бога, дітям завіту, учнем Ісуса Христа, як цього навчав Президент Рассел М. Нельсон.

Мир, який дає Ісус Христос, дається нам особисто. Недавно один юнак щиро запитав у мене: "Старійшино Гонг, чи для мене ще є можливість потрапити на небеса?" Він хотів знати, чи можливо, щоб його коли-небудь було прощено. Я спитав у нього, як його звати, уважно вислухав його, запропонував поговорити з єпископом і міцно обійняв. Цей юнак пішов, маючи надію в Ісусі Христі.

Я розповів про цього юнака на інших зборах. Пізніше я отримав непідписаного листа, який починався так: "Старійшино Гонг, у нас з дружиною дев'ятеро дітей... і ми відслужили на двох місцях". Але "я завжди відчував, що мене не буде допущено в цілестіальне царство... оскільки гріхи, які я скоїв у юності були такими тяжкими!"

Далі в листі було сказано: "Старійшино Гонг, коли ви розповіли про юнака, який отримав надію на прощення, мене сповнила радість і я почав усвідомлювати, що, можливо, й мене [може бути прощено]". Цей лист закінчувався такими словами: "Я тепер навіть сам собі подобаюсь!"

Відчуття завітної належності поглиблюється, коли ми приходимо одне до одного і до Господа у Його гостиницю. Господь благословляє усіх нас, якщо ніхто не сидить самотньо. І хто знає? Можливо, людина, яка сидить поруч з нами, стане нашим найкращим другом, про появу якого було провіщено у печиві з передбаченням. Знайдімо ж і підготуймо місце для Нього та одне для одного на вечері Агнця. Про це я смиренно молюся у святе ім'я Ісуса Христа, амінь.